

การศึกษาปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
ในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
A Study of the Problems of Learning Teaching English in
Mahachulalongkornrajavidyalaya University

เมธาพันธ์ โปธิธีโรจน์¹
Methaphan Photitheeratot
ทำวิจัยเมื่อ พ.ศ. 2550

บทคัดย่อ

การวิจัย เรื่องศึกษาปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ได้แก่ ประสิทธิภาพ การสอน เทคนิคและวิธีการสอน การใช้เทคโนโลยีประกอบการสอน และผลสัมฤทธิ์การสอน 2) เพื่อศึกษา ปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ 3) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ จำแนก ตามปัจจัยส่วนบุคคล 5) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษ และ 5) เพื่อเสนอแนวทางแก้ไขปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิตและการสอนภาษาอังกฤษ ของอาจารย์

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยที่กำลังศึกษาอยู่ใน ชั้นปีที่ 1 - 5 ในปีการศึกษา 2550 - 2551 ทั้งในส่วนกลางและวิทยาเขต จำนวน 970 รูป/คน โดยใช้วิธีการ สุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 300 รูป/คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล เป็นสถิติพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยการทดสอบค่า Independent Samples t - test ค่า F - test และเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธี LSD และวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของ เพียร์สัน ผลการวิจัยพบว่า

1) นิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นสามเณร มีอายุ ต่ำกว่า 20 ปี ส่วนใหญ่เป็นนิสิตกำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1 และจำนวนนิสิตที่กำลังศึกษาในส่วนกลางและที่ กำลังศึกษาอยู่ในวิทยาเขตต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยทั่วประเทศมีจำนวนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

¹ป.ธ.6,Ph.D. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

2) ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.55$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านประสิทธิภาพการสอนภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.29$) ด้านเทคนิคและวิธีการสอนภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.53$) ด้านการใช้เทคโนโลยีประกอบการสอน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.53$) และด้านผลสัมฤทธิ์ทางการสอนภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.11$)

3) สภาพปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.55$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม มีความคิดเห็นว่า อาจารย์มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย มีปัญหาการเข้าสอนให้ตรงตามเวลาในระดับมากและมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 5.69$) มีปัญหาความพร้อมด้านภาษาอังกฤษในระดับมากและมีค่าเฉลี่ยรองลงมา ($\bar{X} = 5.62$) และมีสภาพปัญหาการเรียนตามวิธีธรรมชาติ คือการสอนเป็นภาษาอังกฤษ (Direct Method) ในระดับปานกลางและมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 2.39$)

4) ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ พบว่า นิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยที่มีสถานภาพ และอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นิสิตที่มีปีการศึกษาและสถานที่เรียนแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ไม่แตกต่างกัน

5) ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ พบว่า การใช้เทคโนโลยีประกอบการสอน (X_3) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ผลสัมฤทธิ์ทางการสอนภาษาอังกฤษ (X_5) มีความสัมพันธ์ทางลบกับปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และประสิทธิภาพการสอนภาษาอังกฤษ (X_1) และเทคนิคและวิธีการสอนภาษาอังกฤษ (X_2) ไม่มีความสัมพันธ์กับปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

คำสำคัญ : 1. การเรียนการสอน 2. การศึกษา 3. ปัญหา

Abstract

The research entitled "A Study of the Problems of Learning and Teaching English in Mahachulalongkornrajavidyalaya University" was of objectives, namely, 1) to study factors associated with the problems of learning and teaching English including the efficiency of teaching, techniques and methods of teaching, teaching technology and achievements of teaching; 2) to study the problems of learning and teaching English; 3) to comparatively study the problems of learning and teaching English according to personal information; 4) to study the relationship between factors associated with the problems of learning and

teaching English and the problems of learning teaching English; and 5) to suggest solutions of the problems of learning English of students and teaching English of lecturers.

The sample used in the study included 300 students of Mahachulalongkornrajavidyalaya University both in the head quarter and campuses: the campuses of Nakhon Ratchasima, Khon Kaen, Ubon Ratchathani, Balisuksa Buddhakhosa in Nakhon Pathom, Surin, Nong Khai, Chiang Mai, Payao and Phrae. The purposive sampling method was used. The tool of data collection was a questionnaire. The statistics used for analyzing data included an Independent Samples t - test, F - test (One - way ANOVA), Fisher's Least - Significant Difference (LSD) and the Pearson Product Moment Correlation Coefficient.

Findings were as follows:

1) From the analysis of the personal factors, it was found that the majority of respondents were novices with below 20 years of age. They were students studying in the first-fourth year class and belonged to both main campus and various nationwide campuses.

2) The factors associated with the problems of learning and teaching English, on the whole, were in the moderate level. When considering for each aspect, it was found that the teaching efficiency and teaching achievements were in the moderate level with the mean values of 3.29 and 3.11 respectively and teaching techniques and methods and use of teaching technology were also in the moderate level with same mean values of 2.53.

3) On the whole, the English teaching problems of the lecturers in Mahachulalongkornrajavidyalaya university were in the average level ($\bar{X} = 3.45$). When considering for each aspect, it was revealed that the problem of their punctuality came first ($\bar{X} = 4.69$), problem of their readiness in English came second ($\bar{X} = 4.62$), and their problems of English teaching with direct method came third ($\bar{X} = 2.39$).

4) From the comparative study of the problems of learning and teaching English it was found that the respondents with different status had a significantly different opinions on the problems of learning and teaching English at 0.05 level. The respondents with different qualifications, and campuses had no different opinions on the problems of learning - teaching English.

5) From the analysis of the relationship between factors associated with the problems of learning English and the problems of teaching English, it was found that the use of teaching

technology (X_3) was positively significantly related to the English teaching problems of the lecturers in Mahachulalongkornrajavidyalaya University at 0.01 level. The English teaching achievements (X_4) was negatively and significantly related to the English teaching problems of the lecturers in Mahachulalongkornrajavidyalaya University at 0.01 level, and the English teaching efficiency (X_1) and English teaching techniques and methods (X_2) were not related to the English teaching problems of the lecturers in Mahachulalongkornrajavidyalaya University.

Key words : 1. Learning and Teaching 2. Education 3. Problems

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการสื่อสารในโลกยุคโลกาภิวัตน์ ซึ่งเป็นยุคแห่งความเจริญของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ทั้งข่าวสารและวิทยาการก็แพร่ขยายจากต้นแหล่งไปอย่างกว้างขวางและรวดเร็วเหมือนโลกไร้พรมแดน เพื่อรับรู้ข้อมูลข่าวสารและได้รับประโยชน์จากเทคโนโลยีนั้น จึงต้องมีภาษาสากลที่สื่อสารกันได้ทั่วถึงและทั่วโลก ภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญในยุคปัจจุบัน กระทรวงศึกษาธิการในฐานะผู้รับผิดชอบโดยตรงในด้านการจัดการศึกษา จึงได้บรรจุนโยบายการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศทางความเป็นเลิศด้านภาษาอังกฤษไว้ในแผนแม่บทของกระทรวง เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนไทยสามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเริ่มให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับประถมศึกษา ไปจนถึงระดับสูง ซึ่งเป็นการเตรียมความพร้อม เน้นทักษะการฟัง - พูด เป็นต้น โดยให้นักเรียนฝึกการใช้ภาษาสื่อสารง่าย ๆ และพัฒนาเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ (กรมวิชาการ, 2539, หน้า 11)

แม้ว่ากระทรวงศึกษาธิการและผู้ที่เกี่ยวข้องจะให้ความสำคัญกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ แต่ในระดับปฏิบัติการก็ประสบปัญหา เช่น การไม่มีครูผู้ทรงคุณวุฒิเพียงพอกับการสอนภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียนทั่วประเทศ (สมิตรา อังวัฒนกุล, 2540, หน้า 14 - 15) ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาส่วนใหญ่ยังอยู่ในระดับไม่น่าพอใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้ไวยากรณ์อังกฤษในการเขียนให้ถูกต้อง และปริมาณคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ใช้ในการพูดหรือเขียนค่อนข้างจำกัดจึงเป็นอุปสรรคใหญ่ในการฟัง พูด อ่าน และเขียน

ทั้งนี้เนื่องมาจากในชีวิตประจำวันของคนไทยส่วนใหญ่ไม่มีความจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษ สื่อมวลชนทุกแขนงเสนอข้อมูลข่าวสารเป็นภาษาไทย สิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ที่อยู่รอบ ๆ ผู้เรียนไม่ได้ฝึกฝนใช้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน (นันทกา ท้าวดี, 2542, หน้า 15 - 16)

ในส่วนของการจัดการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษเป็นวิชาพื้นฐานทั่วไปที่นิสิตจะต้องเรียนในปีที่ 1 และในปีที่ 2 ในหลักสูตรพุทธศาสตรบัณฑิตทุกสาขาวิชาตั้งแต่ปี 2537 จนถึงหลักสูตรพุทธศาสตรบัณฑิตฉบับปรับปรุงปี 2556 และปี 2550 โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ความเข้าใจภาษาอังกฤษ

อย่างแท้จริง และสามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารผ่านทักษะทั้ง 5 คือการฟัง พูด อ่าน และเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเน้นให้มีใจรัก ฝึกฝน อดทน และเสียสละทุ่มเทไตร่ตรองตรวจสอบไม่ให้เกิดความยิ่งหย่อนในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้บรรลุเป้าหมาย ([http : www.mcu.ac.th.](http://www.mcu.ac.th))

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน มีปัญหาหลากหลายเกี่ยวกับตัวผู้เรียนที่มีพื้นฐานการศึกษาที่แตกต่างกัน บางกลุ่มจบมัธยมศึกษาสายสามัญ บางกลุ่มจบพระปริยัติธรรมสายสามัญ บางกลุ่มจบปริญญาธรรม 5 ประโยค บางกลุ่มจบการศึกษาระดับ ปวช. และบางกลุ่มจบการศึกษานอกโรงเรียน แต่ต้องมาศึกษาภาษาอังกฤษในระดับปริญญาตรีในชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 เหมือนกัน จึงก่อให้เกิดปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอย่างมาก ในส่วนของอาจารย์ผู้สอนมีความแตกต่างในสาขาวิชาที่จบมาซึ่งไม่เกี่ยวข้องข้อกับสาขาวิชาภาษาอังกฤษโดยตรง ทั้งในส่วนกลางและวิทยาเขตต่าง ๆ ส่งผลให้กระบวนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษไม่เป็นเอกภาพ รวมถึงเทคนิคและวิธีการที่ใช้ในการสอนก็ยังไม่บูรณาการกับเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน เพราะบุคลากรยังขาดความรู้ความเข้าใจและวิธีการใช้อย่างแท้จริง นอกจากนี้การวัดและการประเมินผลการเรียนการสอนที่ใช้เครื่องมือการวัดและการประเมินที่ไม่เหมือนกันย่อมก่อให้เกิดผลผลิตที่แตกต่างกัน ซึ่งอาจจะส่งผลกระทบต่อคุณภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยภาพรวมและไม่บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยกำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ (พระมหาวรเชษฐ รมจันทร์อินทร์, 2547, หน้า 64 - 67) พบว่า นิสิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย มีปัญหาการเรียนด้านหลักสูตร ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านผู้เรียน ด้านครูผู้สอน และด้านการเรียนการสอน โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง

ปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย มีความจำเป็นต้องศึกษาหาสาเหตุและปรับปรุงแก้ไข แต่การจะทราบปัญหาและแก้ปัญหาจำเป็นต้องมีข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับปัญหานั้น และถ้ามีข้อมูลเบื้องต้นที่ได้จากการศึกษาอย่างเป็นระบบก็จะนำไปสู่การแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัยให้มีประสิทธิภาพ ดังนั้น คณะผู้วิจัย จึงสนใจศึกษาปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เพื่อจะได้ทราบว่า อาจารย์ผู้สอนและนิสิตมีปัญหาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอย่างไร ซึ่งผลการวิจัยนี้จะสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นและบรรลุประสิทธิผลเป้าหมายและวัตถุประสงค์ต่อไป

2. วิธีการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ซึ่งผู้วิจัยได้ทบทวนหลักการ ทฤษฎีและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ซึ่งประกอบด้วยข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของบุคคล และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในครั้งนี้ ได้แก่ นิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ทั้งส่วนกลางและวิทยาเขต ได้แก่ วิทยาเขตนครราชสีมา

วิทยาเขตขอนแก่น วิทยาเขตอุบลราชธานี วิทยาเขตบึงกาฬ วิทยาเขตสุรินทร์ วิทยาเขตหนองคาย วิทยาเขตเชียงใหม่ วิทยาเขตพะเยา และวิทยาเขตแพร่ จำนวน 300 รูป/คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่แบบสอบถาม โดยสถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) และสถิติอนุมาน สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) และการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพโดยการสนทนากลุ่ม (Focus Group)

3. ผลการวิจัย

นิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นสามเณร อายุต่ำกว่า 20 ปี ส่วนใหญ่เป็นนิสิตกำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1 และจำนวนนิสิตที่กำลังศึกษาในส่วนกลางและที่กำลังศึกษาอยู่ในวิทยาเขตต่าง ๆ ทั่วประเทศมีจำนวนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

1) นิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ผู้ตอบแบบสอบถาม มีความ เห็นว่า อาจารย์มหา วิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยมีประสิทธิภาพการสอนภาษาอังกฤษ โดยรวมในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.29$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อาจารย์มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย มีประสิทธิภาพการสอนภาษาอังกฤษ ในข้อว่า ลักษณะการสอนแสดงว่าตั้งใจสอน ในระดับมากและมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 5.50$) ข้อว่า การเข้า - ออกจากห้องเรียนตรงเวลา ในระดับมากและมีค่าเฉลี่ยรองลงมา ($\bar{X} = 5.25$) ส่วนข้อว่า เปิดโอกาสให้ซักถามปัญหาในห้องเรียน ในระดับน้อย และมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 1.99$)

2) นิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ผู้ตอบแบบสอบถาม มีความ เห็นว่า อาจารย์มหา วิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยมีเทคนิคและวิธีการสอนภาษาอังกฤษ โดยรวมในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.53$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อาจารย์มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย มีเทคนิคและวิธีการสอนภาษาอังกฤษ ในข้อว่า สอนโดยการให้นิสิตแต่งประโยคที่ละประโยค ในระดับมากและมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 5.57$) ข้อว่า ต้องสอนให้จบเนื้อหาที่กำหนดไว้ในรายละเอียดของวิชา ในระดับมากและมีค่าเฉลี่ยรองลงมา ($\bar{X} = 5.55$) ส่วนข้อว่า สอนโดยการให้นิสิตแลกเปลี่ยนสนทนากันในห้องเรียน ในระดับน้อยและมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 1.01$)

3) นิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ผู้ตอบแบบสอบถาม มีความเห็นว่ อาจารย์มหา วิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยมีการใช้เทคโนโลยีประกอบการสอน โดยรวมในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.53$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อาจารย์มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย มีการใช้เทคโนโลยีประกอบการสอน ในข้อว่า ใช้เทปคาสเซ็ทประกอบการสอน ในระดับมากและมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 5.96$) ข้อว่า ใช้อุปกรณ์รอบข้างเป็นสื่อประกอบการสอน ในระดับปานกลางและมีค่าเฉลี่ยรองลงมา ($\bar{X} = 3.17$) ส่วนข้อว่า ใช้เอกสารที่ตนเองเขียนประกอบการสอน ในระดับน้อยและมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 1.27$)

4) นิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ผู้ตอบแบบสอบถาม มีความเห็นว่า อาจารย์มหา วิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยมีผลสัมฤทธิ์ทางการสอนภาษาอังกฤษ โดยรวมในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.11$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อาจารย์มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย มีผลสัมฤทธิ์ทางการสอนภาษาอังกฤษ ในข้อว่า นิสิตสามารถอ่านภาษาอังกฤษได้ในระดับมากและมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.76$) ข้อว่า นิสิตสามารถแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยได้ในระดับปานกลางและมีค่าเฉลี่ยรองลงมา ($\bar{X} = 3.51$) ส่วนข้อว่า นิสิตสามารถฟังภาษาอังกฤษรู้เรื่องทั้งหมด ในระดับปานกลางและมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 2.36$)

สรุปผลการวิเคราะห์ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษ

นิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ผู้ตอบแบบสอบถาม มีความเห็นว่า อาจารย์มหา วิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยมี ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษ ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.55$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อาจารย์มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย มีปัญหาการเข้า สอนให้ตรงตามเวลาในระดับมากและมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 5.69$) มีปัญหาความพร้อมด้านภาษาอังกฤษใน ระดับมากและมีค่าเฉลี่ยรองลงมา ($\bar{X} = 5.62$) และมีปัญหาการสอนตามวิธีธรรมชาติ คือการสอนเป็นภาษา อังกฤษ (Direct Method) ในระดับปานกลางและมีค่าเฉลี่ย ต่ำที่สุด ($\bar{X} = 2.39$)

4. วิจัย

จุดเด่นของผลงานวิจัย เรื่อง “ศึกษาปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราช” คือ ทำให้ทราบถึงของงานวิจัยฉบับนี้ มีจุดเด่น และด้อย ดังนี้

จุดเด่น คือ ทำให้ทราบถึงทราบถึงสภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของอาจารย์ และผู้เรียน และทำให้รู้แนวทางในการแก้ปัญหาตามข้อมูลค้นพบจากงานวิจัย

จุดด้อย คือ งานวิจัยฉบับนี้เป็นการสำรวจจากนิสิตโดยภาพรวมอาจทำให้ขาดข้อมูลเชิงลึกของ ความรู้สึกของนิสิตและอาจารย์โดยตรง

5. ข้อเสนอแนะ

1) ผู้บริหารมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยและผู้ที่เกี่ยวข้อง ควรมีมาตรการให้อาจารย์ เข้าสอนตรงเวลาที่กำหนด เพื่อลดปัญหาการสอน และอาจารย์ผู้สอนควรพัฒนาตนเองให้เป็นผู้ตรงเวลา

2) ผู้บริหารมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยและผู้ที่เกี่ยวข้อง ควรจัดกิจกรรมเสริมทักษะ การสอนแก่อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษและฝึกอบรมให้อาจารย์เลือกและใช้เทคโนโลยีประกอบการสอนได้ อย่างเหมาะสม

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย

- 1) ควรศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับหรือส่งผลต่อการเข้าสอนตรงเวลาของอาจารย์มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
- 2) ควรศึกษาปัญหาการเรียนการสอนสาขาวิชาอื่น ๆ ที่ไม่ใช่สาขาวิชาภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
- 3) ควรวิจัยเชิงทดลองโดยสร้างโปรแกรมการพัฒนาคุณลักษณะการตรงเวลาของอาจารย์ เพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาอาจารย์ให้เข้าสอนตรงเวลา

6. กิตติกรรมประกาศ/คำขอบคุณ

งานวิจัยนี้สำเร็จเสร็จสิ้นได้ เพราะได้รับความเมตตาอนุเคราะห์จากพระเดชพระคุณพระธรรมโกศาจารย์ (ประยูร ธมฺมจิตฺโต) อธิการบดี มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยที่ได้อนุญาตให้คณะผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับงานวิจัยนี้จากผู้บริหาร คณาจารย์ เจ้าหน้าที่ และนิสิตของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค จนสามารถนำเอาข้อมูลมาวิเคราะห์และเรียบเรียงเป็นรายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

คณะผู้วิจัยขอขอบพระคุณ พระครูปลัดสุวัฒนวิฑฒน์ (ไสว โชติโก) และรองศาสตราจารย์ ดร.เรืองเดช ปันเขื่อนขัตติย์ ที่ปรึกษาโครงการวิจัย ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา ควบคุม ชี้แนะ และแก้ไขข้อบกพร่อง จนทำให้งานวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงเป็นฉบับสมบูรณ์ดังที่ปรากฏนี้

ในขณะที่คณะผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือเพื่อทำการเก็บรวบรวมข้อมูล ก็ได้รับความอนุเคราะห์จากพระฐิตะวงษ์ อนุตตโร เลขานุการสำนักงานคณบดีคณะมนุษยศาสตร์ที่ได้เมตตาช่วยตรวจสอบเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล ทำให้ได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์และเที่ยงตรง และคณะผู้วิจัยขอขอบคุณเจ้าหน้าที่คณะมนุษยศาสตร์ มีพระประดิษฐ์ ปุณฺณาลงกาโร เป็นต้น ที่ได้ช่วยเหลือในการค้นคว้าเก็บรวบรวมข้อมูลในบางส่วนที่จำเป็นต้องจัดเก็บจากระบบคอมพิวเตอร์ รวมทั้งได้ตรวจสอบแก้ไขพิสูจน์อักษร จนทำให้งานวิจัยสำเร็จเป็นรูปเล่มในที่สุด

ขอขอบคุณคณาจารย์ในคณะมนุษยศาสตร์ทุกรูป/ท่านที่ได้ให้กำลังใจ และให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ในขณะที่คณะผู้วิจัยได้ดำเนินงานวิจัยตามกระบวนการในแต่ละขั้นตอน จนกระทั่งงานวิจัยสำเร็จลุล่วงสมบูรณ์

คณะผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ พระมหาขวัญชัย กิตติปาโล คณบดีคณะมนุษยศาสตร์ และพระครูสิริ - วีราภรณ์ รองคณบดีคณะมนุษยศาสตร์ ที่ได้ให้ความเมตตาเป็นกำลังใจ ให้คำแนะนำ และติดตามความคืบหน้าของงานวิจัยฉบับนี้ตั้งแต่ต้นจนจบกระบวนการขั้นสุดท้าย

7. เอกสารอ้างอิง

นันทกา ท้าววุฒิ. **ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและทักษะการเรียน**. กรุงเทพมหานคร: เอิร์ดเวฟ เอ็ดดูเคชั่น, 2552.

พระมหาวรเชษฐ รมจันทร์อินทร์. **ปัญหาการเรียนของนิสิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย**. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2557.

มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, มหาวิทยาลัย. **พระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. 2550**, กรุงเทพมหานคร: สุตรไพศาล, 2552.

วิชาการ, กรม. **หลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 ในหลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)**. กรุงเทพมหานคร: ศุภสภาลาดพร้าว, 2539.

สุมิตรา อังวัฒนกุล. **วิธีสอนภาษาอังกฤษ**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2550.
<http://www.mcu.ac.th>.

8. คำขอบคุณ

งานวิจัยนี้สำเร็จเสร็จสิ้นได้ เพราะได้รับความเมตตาอนุเคราะห์จากพระเดชพระคุณพระธรรมโกศาจารย์ (ประยูร ธมมจิตโต) อธิการบดี มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยที่ได้อนุญาตให้คณะผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับงานวิจัยนี้จากผู้บริหาร คณาจารย์ เจ้าหน้าที่ และนิสิตของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค จนสามารถนำเอาข้อมูลมาวิเคราะห์และเรียบเรียงเป็นรายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

คณะผู้วิจัยขอขอบพระคุณ พระครูปลัดสุวัฒนวิจิตรคุณ (ไสว โชติโก) และรองศาสตราจารย์ ดร.เรืองเดช ปันเขื่อนขัตติย์ ที่ปรึกษาโครงการวิจัย ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา ควบคุม ชี้แนะ และแก้ไขข้อบกพร่อง จนทำให้งานวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงเป็นฉบับสมบูรณ์ดังที่ปรากฏนี้

ในขณะที่คณะผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือเพื่อทำการเก็บรวบรวมข้อมูล ก็ได้รับความอนุเคราะห์จากพระฉัตรวงษ์ อนุตตโร เลขานุการสำนักงานคณบดีคณะมนุษยศาสตร์ที่ได้เมตตาช่วยตรวจสอบเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล ทำให้ได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์และเที่ยงตรง และคณะผู้วิจัยขอขอบคุณเจ้าหน้าที่คณะมนุษยศาสตร์ มีพระประดิษฐ์ ปุณฺณาลงกาโร เป็นต้น ที่ได้ช่วยเหลือในการค้นคว้าเก็บรวบรวมข้อมูลในบางส่วนที่จำเป็นต้องจัดเก็บจากระบบคอมพิวเตอร์ รวมทั้งได้ตรวจสอบแก้ไขพิสุจน์อักษร จนทำให้งานวิจัยสำเร็จเป็นรูปเล่มในที่สุด

ขอขอบคุณคณาจารย์ในคณะมนุษยศาสตร์ทุกรูป/ท่านที่ได้ให้กำลังใจ และให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ในขณะที่คณะผู้วิจัยได้ดำเนินงานวิจัยตามกระบวนการในแต่ละขั้นตอน จนกระทั่งงานวิจัยสำเร็จลุล่วงสมบูรณ์

คณะผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ พระมหาขวัญชัย กิตติปาโล คณบดีคณะมนุษยศาสตร์ และพระครู
สิริ - วีราภรณ์ รองคณบดีคณะมนุษยศาสตร์ ที่ได้ให้ความเมตตาเป็นกำลังใจ ให้คำแนะนำ และติดตามความ
คืบหน้าของงานวิจัยฉบับนี้ตั้งแต่ต้นจนจบกระบวนการขั้นสุดท้าย